

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput IV. De iis quae à Constantino Magno facta sunt circa ilicem Mambre,
& de Ecclesia quam illic aedificavit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

περιτταῖς αὐλαῖς ταῦτα μὴν ὅτι μητέ πάντα καταλέγονται, οὐδὲ ἀνέγνω τοι μετεπικέντει τὸν πόλεμον εἰπεῖν τοι μετεπικέντειν.

A Et ista quidem ex iis quae in hac Ecclesia accidisse cognovi, hic referenda esse duxi, cum omnia recensere haudquaquam tempestivum sit.

Κεφ. δ'.

CAPUT IV.

οἱ μητρικοὶ τοῖς πιστοῖς τῷ μαμβρῷ δρῦν διεπράξαστο, καὶ φιλάραῖς ἐπειδομένοις.

De iis quae à Constantino Magno facta sunt circa illicem Mambre, & de Ecclesia quam illic adificavit.

AΝαυκαῖον δὲ ἔξελθεῖν, καὶ τὰς τὴν Αδειῆς μαμβρᾶς καλεομύριαν βεβλῶντα κανταντίνω τῷ βασιλεῖ τόπον δέσσεται, οὐ τινὸν τερέσιν θον τοσταγορύκσιν, ξυδίνα καὶ πέντε σαδίων γέτονα τῷ χεζεύτῳ, μεσημβρίαν ἔχων ἵεροσολύμων διδεῖς αὐτῷ διαφοραῖς πεντήκοντα σάδια· γῆλόγος ἐτοὺς ἀληθῆς, αματοῖς καὶ σοδομῆτρῷ ἀποστεῖσιν ἀγγέλοις καὶ τὸν τὸν τοῦ θεοῦ Φανταστὸν τῷ σεσεῖαιν, καὶ εἴπειν αὐτοὺς τῷ παιδὶ τῷ ψήστῃ ἐπιλαβεῖν λαμπεῖν εἰσεπιν ἐπίστον τανύγνειαν ἀγγέλων οὐδὲ τέρες οἱ ἐπιχώρειοι, καὶ οἱ τοστωτέρες παλαιστοί, καὶ φοινικες καὶ αρράβοις συνιαστοῦταισι καὶ ἐμπορεύειν εἶναι, τωλίστον τε καὶ ἀγροευστοῖς· τῶν γὰρ πειστέας αὐτοῖς ιεράσιοι μὲν, καθότι τατεληψην αὐχεῖται τὸν ἄβραδον ἐλληνοῖς δὲ, οὐ τῷ επιδημιαν τῷ ἀγγέλων τοῖς δὲ χεισιανοῖς, οὐτε καὶ τῷ εἰσεφάνη τῷ βισταὶ ἀνδρὶ, χρόνοις ὑπέρεον εἰτι σωτηρίᾳ τῷ ἀπρωτεῖν ψήστῃ διὰ τῆς ταρθένου Φαριναῖον ἐπιδείξας· τοστόφωρας δὲ ταῖς θρησκίαις τιμῶσι τοὺς χωρεῖον, οἱ μὲν δικαιωριτῷ πάντων θεῷ· οἱ δὲ, τοὺς ἀγγέλους επικαλέμφονται, οἵονον πανέδοντες, καὶ λί-
ταιοι Σίνοντες, ή Βενήτης τεργίγον, ή τοσφέλον ή λεκτρονικαὶ οὐδένας οὐδένας οὐδένας η καλὸν ἔχει, διὰ παντὸς τῷ ἔτεις ἐπιμελῶς τεσσαριν, καὶ τοσόδεις στινεῖς θωράκιαν τὸν ητάδε εὔρηταις εἰσιτεῖν έσυντο τε καὶ τοῖς οἰκητοῖς πρύτετες δὲ τὸν Τόπον πάντες, ή διὸ θεομητίας κακῶς τατεῖν φυλακόμφρον, οὐτε γυναικῶν ἐντάδει σωματίζουσιν, ὡς οὐ έστιν καλλιτεῖς καὶ κόσμος πλείον οὐτε πελομάριος, καὶ εἴστυχε Φανομύριας τὲ καὶ

I Am vero ea quæ ab Imperatore Constantino consulta ac disposita sunt circa quercum qua dicitur Mambre, commemorare necessarium puto. Locus hic est quem hodie Terebinthum vocant: à Chebron quidē, quæ sita est eiad meridiem, quindecim stadiis distans: ab Hierofolymis vero ducentis circiter stadiis & quinquaginta. Quo in loco filium Dei unā cum duobus Angelis contra Sodomitas missis, Abrahamo apparuisse, & filium ei nasciturum prædictissime, verax testatur historia. Illic porro aetatis tempore celebrem quotannis mercatum agunt ejus loci incolæ, & qui ulterius degunt Palæstini, Phœnices & Arabes. Multi quoque alii negotiandi causâ eò conveniunt, partim vendituri, partim empturi. Quippe hoc festum maximâ omnium hominum frequentia celebratur: Iudeorum quidem, propterea quod Abrahamum auctorem gentis sua jaçant: Gentilium vero, eo quod Angeli illuc advenerint; Christianorum denique, eo quod runc temporis pio viro apparuerit, qui diu postea ad salutem generis humani natus ex Virgine, cunctis manifestum exhibuit. Porro singuli pro cultu ac religione sua hunc locum venerantur: alii preces omnium moderatori Deo fundentes: alii Angelos invocantes, & aut vinum libantes aut thus accendentes, aut bovem vel hircum, vel ovem gallumve immolantes. Unusquisque enim quod charissimum habet ac pulcherrimum, id toto anno alens sedulo ac faginans, ex voto ad epulum festi illius sibi ac suis servare solet. Omnes autem sive in venerationem loci, sive metu divinae vindictæ, ne quid mali ipsis contingat, abstinent illuc à mulierum concubitu, quamvis illæ, ut in festo fieri solet, formæ sua atque ornatus majorem curam gerant, & si occasio se obtulerit, appareant ac procedant in publicum: nec omnino

laicivunt: idque tametsi contigua ple-
rumque habeant tabernacula, & pro-
miscue cubare consueverint. Locus
enim ille ubi divo est, & aratur: nec ul-
la habet aedificia, nisi circa querum;
qua olim fuerunt Abrahami, & puteum
ab eodem constitutum. Ceterum tem-
pore mercatus, nemo ex illo puto
quam haurit. Nam Gentili ritu alii
lucernas accensas puto imponebant:
alii vinum superfundebant: quidam pla-
centas, nonnulli nummos vel unguen-
ta vel suffitus injiciebant. Proinde a-
qua injectarum rerum admixtione, ut
credibile est, inutilis potui redebat. B
Dum haec eo quem diximus modo a
Gentilibus solenni ritu atque hilaritate
gererentur, locrus Constantini voti cau-
sa eod adveniens, rem Imperatori nun-
ciavit. Quibus ille auditis, Palæstine
Episcopos non mediocriter objurgavit,
quod officium suum neglexissent, & lo-
cum sanctissimum impuris libationibus
& sacrificiis inquinari passi essent. Piam
autem ejus reprehensionem declarat
Epistola, ab ipso scripta ad Macarium
Hierosolymorum Episcopum & Euse-
biu Pamphili, aliasque Episcopos
Palæstine. Quibus etiam præcepit, ut
simil cum Phœnices Episcop s conve-
nirent: & araque prius illie stererat, funditus
eversa ac repurgata, statuisque in-
cendio consumptis, Ecclesiam ibidem
designarent, vetustati loci & sanctitati
convenientem; dareaque operam ut
in posterum locus ille a libamentis &
sacrificiis vacuus esset: adeo ut nihil
aliud quam veri Dei cultus juxta Eccle-
siæ leges ibi celebraretur. Quod si
quis veteratentare deprehensus fuisset,
indicarent illud Episcopi, quod ipse gra-
vissimum ei supplicium inferret. Ju-
xta hanc Imperatoris Epistolam, recto-
res Provinciae & Sacerdotes Christi, ea
qua mandata fuerant, opere compleve-
runt.

CAPUT V.

*Quomodo Constantinus Deorum templa ever-
terit: atque ita populos ad Christianam re-
ligionem magis pellexerit.*

Sed quoniam multi adhuc populi
multaque urbes Imperii Romani
formidinem & reverentiam erga inanem
illam simulacrorum speciem retinentes,

“Οπος τα τα εισιλιαν τεμιτα κατιρθη, κα τη λει-
την θι μαλλον χεισιταιζει απιπειν.

Eπειδη δε τωλοι δημοικη πόλεις ει-
τασσαν την ιστον, εισέπι δει-
κη σέβεις εχοντες της αει τη Σανα φα-
τασίας, απειρέφοι τη δύρμα της.

Kef. ε.